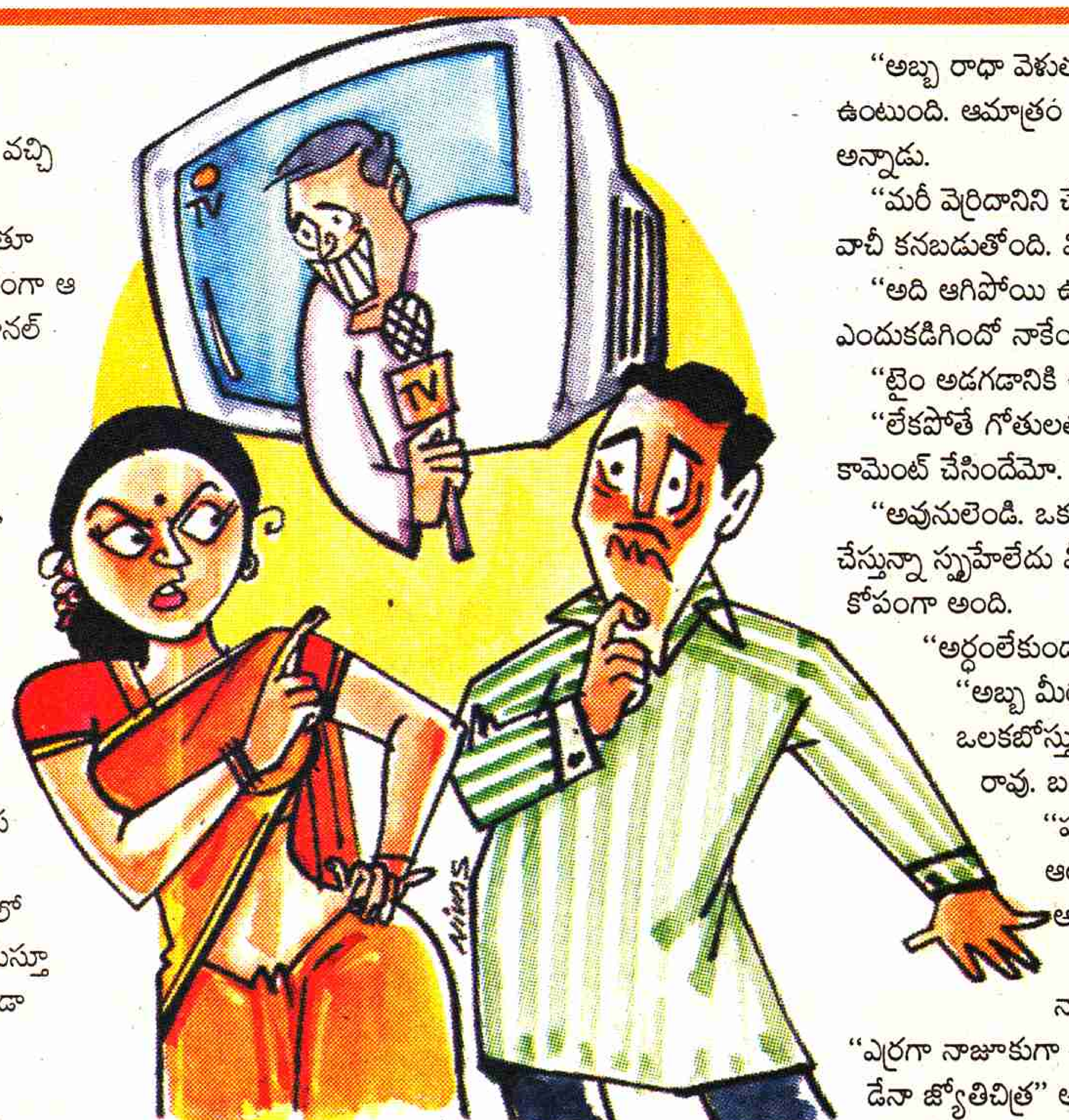

బాబోయ్ టీవీ

- కాశీభట్ల శశికాంత్

రాజేష్ టి.వి. చూస్తున్నాడు. అతని భార్య రాధ వంటపని ముగించుకుని హాల్లోకి వచ్చి టి.వి.లో ఏ ప్రోగ్రాం వస్తోందా అని చూసింది. టి.వి.లో ఏంకరు మెలికలు తిరుగుతూ ముద్దుముద్దుగా మాట్లాడుతుంటే భర్త ఆనందంగా ఆ ప్రోగ్రాం చూస్తున్నాడు. ఆమెకు చిరాకువేసి ఛానల్ మార్చింది.

''అదేమిటే చూస్తున్నా ఛానల్ మార్చేశావు'' అన్నాడు రాజేష్.

''ఏడిసినట్టు ఉంది. అది గారాలు పోవడం, మీరు మురిసిపోవడం చెత్త ప్రోగ్రాం''అంది ఆమె.

ఆమె ఇప్పుడు పెట్టిన ఛానల్‌లో ఏదో సీరియల్ వస్తోంది. అందులో ఒక పాత్ర తన భార్యను హత్య చెయ్యడానికి పథకం పన్నుతున్నాడు. రాధ భర్తకేసి చూసింది. అతను ఆసక్తిగా ఆ సన్నివేశాన్ని చూడటం గమనించేసరికి ఆమెకు ఖంగారువేసి ఛానల్ మార్చి అమ్మయ్య అనుకోబోయింది. కానీ ఆ ఛానల్‌లో హీరోయిన్ టైట్ టీషర్ట్ వేసుకుని వానలో తడుస్తూ పాటలో వచ్చే మ్యూజిక్‌తో సంబంధం లేకుండా ఊరికే పరిగెడుతూ, గెంతుతూ ఉండేసరికి చిరాకువేసి టి.వి. కట్టేసింది.

''సరదాగా టి.వి. చూస్తుంటే కట్టేసావేమిటే'' అన్నాడు రాజేష్.

''అన్నీ దరిద్రపు ప్రోగ్రాంలే. ఇపుడు టి.వి. చూడకపోతే వచ్చే నష్టం ఏమీలేదు'' అంది.

''నష్టం ఎందుకు లేదు. కేబుల్ వాళ్ళకి నెలకి రూ.150/-లు అంటే రోజుకి రూ.5/- కడుతున్నాం. ఏ ప్రోగ్రాంలు చూడని దానికి ఆ దండగ ఖర్చు ఎందుకు? కనీసం న్యూస్ ఛానల్ పెట్టు. ప్రపంచం ఎటు పోతోందో తెలుస్తుంది'' అన్నాడు.

ఆమె టి.వి. ఆన్‌చేసి 'ఆలోచించండి' న్యూస్ ఛానల్ పెట్టింది.

''ఈ ఛానల్‌లో ప్రోగ్రాంలు చాలా బాగున్నాయట. మా కొలీగ్స్ అన్నారు. మన చుట్టూ జరుగుతున్న మోసాలు, అవినీతి, అధికారుల నిర్లక్ష్యం ఒకటేమిటి అన్నిటినీ బయటపెడుతున్నారట''అన్నాడు రాజేష్.

టి.వి.లో ఏంకరు అస్తవ్యస్తంగా ఉన్న రోడ్ల గురించి, అధికారుల నిర్లక్ష్యం గురించి చెబుతున్నాడు.

''మన సిటీ గురించే చూపిస్తున్నారు ఈరోజు'' అన్నాడు రాజేష్.

టి.వి.లో నీరు నిలిచిపోయిన రోడ్లను చూపిస్తున్నారు. ''డ్రైనేజ్ సిస్టం సరిగాలేక వర్షంనీరు పోవడం లేదు. గతుకుల రోడ్లపై నీరు నిలిచిపోయి వచ్చేపోయేవారికి చాలా ఇబ్బందికరంగా ఉంది. ఈ వీధిలో చూడండి'' అన్నాడు ఏంకరు.

కెమేరా ఒక వీధిలోకి తిరిగింది. రోడ్డుపై జనం నీళ్ళతో నిండిన గోతులను దాటుకుంటూ నడుస్తున్నారు..

''నాన్నా నువ్వే టి.వి.లో'' ''రాజేష్ కొడుకు ఆనందంగా అరిచాడు.

''అవునండి మీరే. ఎపుడు తీసారు ఇది. మాకు చెప్పనే లేదు'' అంది రాధ.

''నాకూ తెలియదు. ఈరోజులలో షూటింగ్ చెయ్యడం అంటే పెద్ద పెద్ద కెమేరాల హడావుడి ఏమీ ఉండటంలేదు. చాలా సింపుల్ అయిపోయింది. ఏ పక్కనుంచో తీసి ఉంటారు'' అన్నాడు. టి.వి.లో రాజేష్ నడిచి వస్తున్నాడు. చేతిలో కూరల సంచీ ఉంది.

''మొన్న స్కూటర్‌కి పేచ్ పడితే మెకానిక్ షెడ్‌లో ఇచ్చి అక్కడికి దగ్గరే కదా అని మార్కెట్‌కి నడిచి వెళ్ళాను. కూరలు తీసుకుని వస్తున్నప్పుడు తీసారన్నమాట'' అన్నాడు రాజేష్.

''ఆవిడ ఎవరండీ మీతోపాటు నడుస్తోంది'' నిశితంగా చూస్తూ అంది రాధ.

''ఎవరో నాకేం తెలుసు. రోడ్డుమీద బోలెడుమంది వెళుతూ ఉంటారు.''

''అదేమిటండీ ఆమె మీ వెనకే వస్తోంది. చూస్తుంటే మీరిద్దరూ కలిసి నడుస్తున్నట్టుగా ఉంది'' అంది.

''మతిలేకుండా మాట్లాడకు. ఆవిడ వెనక ఎక్కడో ఉండి ఉంటుంది. టి.వి.లో దూరం తెలియదు'' అన్నాడు రాజేష్.

''అవునమ్మా టి.వి.లో క్రికెట్ చూస్తున్నపుడు ముందు నుంచి చూస్తుంటే వికెట్ కీపర్ వికెట్లకి బాగా దగ్గరగా ఉన్నట్టుగా కనబడుతుంది. సైడ్ ఏంగిల్ చూపించినపుడు తెలుస్తుంది. వికెట్లకి ఎంత దూరంలో ఉన్నాడో'' అన్నాడు కొడుకు.

కొడుకు టి.వి.లో క్రికెట్ చూస్తూ టైం వేస్ట్ చేస్తున్నాడని తిట్టేవాడు. కానీ వాడి పరిజ్ఞానం ఇలా ఉపయోగపడుతుంది అనుకోలేదు. కొడుకుని మనసులోనే మెచ్చుకున్నాడు. ఆ సమయంలో ఆ ఛానల్ చూడటం ఇబ్బందికరంగా అనిపించింది.

''వేరే ఛానల్ పెట్టు. మన రోడ్ల గురించి మనకు చెప్పేదేముంది'' అన్నాడు.

''ఎందుకులెండి. ఈ ఛానల్ మీరన్నట్టే చాలా ఇంటరెస్టింగ్‌గా ఉంది'' అంది రాధ.

రాజేష్ ఇబ్బందిగా కుర్చీలో కదిలాడు.

''అదుగో ఆవిడ మీతో మాట్లాడుతోంది. ఎవరో తెలియదన్నట్టు చెబుతారేం'' కుర్చీలో ముందుకు జరిగి టి.వి.కేసి చూస్తూ అంది రాధ.

''అబ్బ రాధా వెళుతూ వెళుతూ ఆవిడ టైం అడిగి ఉంటుంది. ఆమాత్రం దానికి తెలిసి ఉండాలా?'' చిరాగ్గా అన్నాడు.

''మరీ వెర్రిదానిని చేసి మాట్లాడకండి. ఆవిడ చేతికి వాచీ కనబడుతోంది. మిమ్మల్ని అడగడం దేనికి?'' అంది.

''అది ఆగిపోయి ఉండవచ్చు కదా. అయినా ఆవిడ ఎందుకడిగిందో నాకేం తెలుసు'' విసుగ్గా అన్నాడు.

''టైం అడగడానికి అంత నవ్వుతూ అడగాలా?''

''లేకపోతే గోతులతో ఉన్న ఆ రోడ్డు గురించి ఏమైనా కామెంట్ చేసిందేమో. నాకు గుర్తులేదు.''

''అవునులెండి. ఒక పక్క నుంచి కెమేరాలతో పిక్చరైజ్ చేస్తున్నా స్పృహేలేదు మీకు. ఏ ధ్యాసలో ఉన్నారో'' కోపంగా అంది.

''అర్థంలేకుండా మాట్లాడకు.''

''అబ్బ మీరు కూడా ఆవిడ ముందు నవ్వులు ఒలకబోస్తున్నారే. పెళ్ళాం ముందు నవ్వులు రావు. బయట తెగ సరదాగా ఉన్నారు.''

''పక్కన చిన్న కుర్రాడు ఉన్నాడు. ఆలోచించి మాట్లాడు'' నెమ్మదిగా అన్నాడు.

''మీరు ఆలోచించి పనులు చేస్తున్నారా?'' అని టి.వి.కేసి చూసి ''ఎర్రగా నాజూకుగా ఉంది అంతేగా'' అని ''ఒహో ఈవిడేనా జ్యోతిచిత్ర'' అంది సడన్‌గా గుర్తొచ్చి.

''జ్యోతిచిత్ర ఎవరు?''

''గుర్తులేనట్టు నటించకండి. మొన్న ఫోన్‌చేసి టి.వి.లో ఏంకర్‌లాగ ఒకటే గారాలు పోయిందిగా.''

''ఒహో సితారా. ఆ అమ్మాయి పేరు. నా క్లాస్‌మేట్ ఆ అమ్మాయి''.

''మీరు ఆడవాళ్ళతో తప్ప స్నేహం చెయ్యరా? ఇంతకీ ఆవిడ చంకలో పాప ఎవరో?'' అంది.

''బాగా ఆకలేస్తోంది. భోజనం పెట్టు'' అన్నాడు.

''కాసేపు ఆగండి. ఈ వ్యవహారం ఏదో తేలాక మీకు అన్నం పెట్టాలో లేదో తేల్చుకుంటాను.''

''ఏమీ లేని దానికి అనవసర రాద్ధాంతం చేస్తున్నావు.''

''ఆ... ఆ... ఆ పాపని ఎత్తుకున్నారు కూడాను'' గాభరాగా అంది రాధ.

''ఆ నీళ్ళతో నిండిన గోతుల మధ్య నడవలేక...'' అతను ఇంకా ఏదో అనబోతుంటే అతని మాటను కట్‌చేసి ఆమె అంది. ''టైం చెప్పినపాటి పరిచయానికి పాపను మీకిచ్చిందంటారు. బాగుంది. పోనీ ఆ వెనక నడిచే ఆయనను ఎత్తుకోమనవచ్చుకదా. ఒక చేతిలో కూరల సంచీతో నడుస్తున్న మిమ్మల్నే ఎందుకు అడిగిందో?''

''ఆయన ముసలాడు. ఎలా ఎత్తుకోగలడు.''

''అవునులెండి. మీరు కుర్రాళ్ళు. ఇన్‌సర్ట్ చేసుకుని స్టైల్‌గా ఉన్నారు'' అంది.

''ఇలా అంటే అలా అంటావు. నీతో పెద్ద చిక్కు వచ్చింది.''

''అమ్మా ఆ అమ్మాయి అచ్చు చెల్లిలా ఉందే'' అన్నాడు కొడుకు.

''పిచ్చిపిచ్చిగా వాగకు. నువ్వు చదువుకోవాల్సింది ఏమీ లేదా? పెద్దవాళ్ళతో సమానం టి.వీ. చూస్తున్నావు'' కసురుకున్నాడు కొడుకుని.

''వాడినెందుకు తిడతారు. నాకూ అలాగే అనిపిస్తోంది.''

''కళ్ళుపోతాయి అలా పాపపు మాటలు మాట్లాడితే.''

''పాపపు పనులుచేస్తే పోలా కళ్ళు.''

''చూసారుగా ఆ భార్యాభర్త ఎంత ఇబ్బంది పడుతున్నారో నడవడానికి. పదండి మరో వీధికి వెళదాం'' అన్నాడు ఏంకరు. కెమేరా మరో వీధిలోకి తిరిగింది.

"అమ్మో అమ్మో. అయితే పెళ్ళి కూడా చేసేసుకున్నారన్న మాట. ఎంతకు తెగించారు" అసలే పెద్దవిగా ఉన్న కళ్ళని వీలయినంత పెద్దవి చేసి అంది.

"ఇంతకాలంగా కాపురం చేస్తున్నా నువ్వే అనుమానించావు. ఇంక టి.వి. వాళ్ళకేం తెలుస్తుంది. ఏదో పొరపాటున అనేసారు."

"పొరపాటుగా అనడం కాదులెండి. అందరికీ అలా అనిపించేలా ఉన్నారు మీరిద్దరూ" ఏడుపు గొంతుతో అంది రాధ.

"అదుగో అపుడే ఏడుపు మొదలుపెట్టావు. అనుమానించడానికైనా అర్థం ఉండాలి" చిరాగ్గా అన్నాడు.

"ఈ ఛానల్‌వాళ్ళు ఏవేవో బయటపెడుతున్నారంటే ఏమో అనుకున్నాను. ఇవాళ మీ గుట్టు బయటపెట్టి నా కళ్ళు తెరిపించారు. ఎంతకాలంగా సాగుతోంది ఈ వ్యవహారం".

"అబ్బే అదేమీ లేదే."

"మిమ్మల్ని అడిగితే నిజం చెబుతారా. ఆ పాపకు రెండేళ్ళ వయస్సు ఉంటుంది. అంటే కనీసం మూడేళ్ళుగా జరుగుతూ ఉండి ఉండవచ్చు. ఏమో ఇంటి దగ్గర పెద్ద పిల్లాడినో పిల్లనో వదిలేసి ఉండవచ్చు. అంటే అయిదేళ్ళుగా గుట్టుగా నెట్టుకొస్తున్నారన్న మాట."

"ఇంత చిన్న సంఘటనకి అయిదేళ్ళ హిస్టరీ తయారుచేసావా. నువ్వు అసాధ్యురాలివే" విస్మయంగా అన్నాడు రాజేష్.

"రెండు ఫేమిలీలు గుట్టుగా నడుపుకొస్తున్న మీముందు నేనెంతలెండి. ఈ ప్రోగ్రాం అందరూ చూసే ఉంటారు. మన పరువు గంగలో కలిసింది."

ఫోన్ మోగింది.

"హలో"అన్నాడు రాజేష్.

"ఏరా రాజేష్ ఇపుడే టి.వి.లో నీ ఘనకార్యం చూసాం. ఎప్పటినుంచి సాగుతోంది ఈ వ్యవహారం. తండ్రి కోపంగా అన్నాడు.

"నాన్నా అదంతా ఉట్టిదే. వాళ్ళేదో పొరపాటు పడ్డారు" ఖంగారుగా అన్నాడు రాజేష్.

"నోర్మూయ్యరా. వెధవ పనులుచేసి ఇంకా మాట్లాడుతున్నావా. ఎక్కడికి పోతాయి వెధవ బుద్ధులు. నీవన్నీ మీ నాన్న పోలికలే" ఫోన్ లాక్కుని అంది తల్లి.

"దాని మాటలు నమ్మకురా. అన్నీ పుకార్లు" అన్నాడు తండ్రి.

"నామీదా ఇవి నీలాపనిందలే నాన్నా. బట్టతల లాగ, షుగర్ కంప్లైంట్ లాగ నీలాపనిందలు కూడా వంశపారంపర్యమేమో" విచారంగా అన్నాడు రాజేష్.

"అత్తయ్యగారూ చూసారా మీ అబ్బాయి ఏం చేసారో" రాజేష్ చేతిలోంచి ఫోన్ లాక్కుని అంది రాధ.

"నువ్వేం ఖంగారు పడకు. వాడు పిచ్చిపిచ్చి వేషాలు వేస్తే ఊరుకుంటానా. మేం వెంటనే బయల్దేరి వస్తున్నాం" అని ఫోన్ పెట్టేసారు.

మళ్ళీ ఫోన్ మోగింది.

ఈసారి ఫోన్‌లో మామగారి గొంతు విని ఉలిక్కి పడ్డాడు రాజేష్. "ఏమిటి ఇంతసేపు ఎంగేజ్ వస్తోంది. ఆ టీ.వి.లో దానితో మాట్లాడుతున్నావా" మామగారి గొంతు ఖంగుమంది ఫోన్‌లో.

"అబ్బే లేదండి. అసలు ఆవిడెవరో నాకు తెలియదు." ఖంగారుగా అన్నాడు రాజేష్.

"నాన్నా ఇంక ఇక్కడ ఒక్క క్షణం కూడా ఉండలేను. వెంటనే మన ఊరు వచ్చేస్తాను" ఏడుపు గొంతుతో అంది రాధ.

"ఈ రాత్రికి బస్సులు ఉండవు. రేపు పిల్లలని తీసుకుని వచ్చేయ్. లీగల్ విషయాలు నేను చూసుకుంటాను."

"మామగారూ మీ అమ్మాయికి చెప్పాల్సింది పోయి మీరే తొందరపడుతున్నారు" ఆదుర్దాగా అన్నాడు రాజేష్.

"తొందర పడింది నువ్వు. ఇంక నన్ను మామగారు అని పిలవకు. ఫోన్ పెట్టేయ్" విసురుగా అని ఫోన్ పెట్టేసాడు ఆయన.

టి.వి.లో ఇంకా ఆ ప్రోగ్రాం వస్తోంది. మీ అభిప్రాయాలను తెలియచేయండి అని ఒక ఫోన్ నెంబర్ కింద స్క్రోల్ అవుతోంది. ఆవేశంగా ఆ నెంబర్‌కి ఫోన్ చేసాడు రాజేష్.

"హలో ఆలోచించండి" అవతల నుంచి ఒక మొగ గొంతు వినిపించింది.

"మీ ఛానల్‌లో ఇపుడు ఒక ప్రోగ్రాం వస్తోంది. దానిని తీసింది ఎవరు?" అడిగాడు రాజేష్.

"నేనే కవర్ చేసాను. చెప్పండి. ప్రోగ్రాం బాగుందా"

"చెత్తగా ఉంది."

"ఓహో మీరు మున్సిపల్ వాళ్ళన్నమాట."

"కాదు. నన్నుకూడా ఆ ప్రోగ్రాంలో కవర్ చేసారు."

"ఏం బాగా కవర్ చెయ్యలేదా?"

"ఓవర్‌గా కవర్ చేసారు. నా దారిన నేను కూరల సంచీతో వెళుతుంటే, నా వెనక వచ్చే ఆవిడను నన్ను భార్యాభర్తలు అని చెప్పారు" అన్నాడు రాజేష్ తన గుర్తులు చెప్పి.

> "చాలా విచిత్రంగా ఉన్నాయి మీ పేరు, మీ ఊరి పేరు. ఇదివరకు రేడియోలో మీరు కోరిన పాటలు కార్యక్రమంలో శ్రోతల పేర్లలో విన్నాను ఇలాంటి పేర్లు. మళ్ళీ ఇదే వినడం. ఇంతకీ మీరేం చేస్తుంటారు"

"ఓహో మీరా. ఆవిడ మీ భార్యే కదా. మేడ్‌ఫర్ ఈచ్ అదర్‌లా ఉన్నారు."

"చంపేస్తాను. ఆవిడ నా భార్య కాదు" అరిచాడు.

"అఫ్‌కోర్స్ మీమధ్య ఎన్నో సంబంధాలు ఉండవచ్చు. కానీ అవన్నీ మీడియాలో చెప్పకూడదు. మర్యాదగా భార్య అనే చెబుతాం" పొలైట్‌గా అన్నాడతను.

"ఏడిసినట్టు ఉంది నీ మర్యాద. దీనివల్ల నా మొదటి ఛీ... ఛీ... అసలు కాదు కాదు ఏకైక భార్య విడాకులు ఇస్తానంటోంది" అన్నాడు రాజేష్.

"ఇంటరెస్టింగ్. 'ఆలోచించండి' ఛానల్ బయటపెట్టిన వాస్తవంతో విడాకులు కోరిన మహిళ అని రేపు ప్రసారమయ్యే "పర్యవసానాలు" ప్రోగ్రాంలో ప్రసారం చేస్తాం తప్పక చూడండి."

"మీమీద పరువునష్టం దావావేస్తాను" ఆవేశంగా అన్నాడు రాజేష్.

"మరీ మంచిది. ఎన్ని కేసులు ఉంటే మా ఛానల్‌కి అంత ప్రచారం" ఆనందంగా అన్నాడతను.

"అయితే నా గతేం కాను" ఏడుపు గొంతుతో అన్నాడు రాజేష్.

"ఆమె పెద్ద వాళ్ళతో మాట్లాడకపోయారా" జాలిగా సలహా ఇచ్చాడు.

"విడాకులు ఇప్పిస్తానంటున్నది మా మామగారే."

"చాలా బాగుంది. మీ ఎడ్రస్ చెప్పండి. వెంటనే మా యూనిట్‌తోపాటు వస్తాం."

"చేసిన ఘనకార్యం చాలు. నువ్వు ఈ చుట్టుపక్కల కనిపిస్తే మర్డర్ చేసేస్తాను. మీవాళ్ళు 'వారం వారం కొత్త నేరం' కార్యక్రమంలో ప్రసారం చేసుకుంటారు"అని విసురుగా ఫోన్ పెట్టేసాడు రాజేష్.

ఆ రాత్రి వరసగా ఫోన్‌లు వస్తూనే ఉన్నాయి.

"గురూ అమాయకుడిలా కనిపిస్తావు కానీ అసాధ్యుడివి" అని ఒకరు.

"ఒక ఫేమిలీని మెయింటైన్ చెయ్యడమే కష్టంగా ఉన్న ఈ కరువు రోజులలో రెండు ఫేమిలీలను ఎలా మెయింటైన్ చేస్తున్నావురా బాబూ" అని మరొకరు.

ఆ రాత్రంతా బతిమాలినా రాధ శాంతించలేదు.

మర్నాడు ఉదయాన్నే తనవీ పిల్లలవీ బట్టలు సూట్‌కేస్‌లో సర్దేసింది.

ఫోన్ మోగింది.

"హలో నీ గురించి చాలా కాలంగా వెతుకుతున్నాను. ఇన్నాళ్టికి దొరికావు" అన్నారు అవతలి నుంచి ఎవరో.

"ఎవడివయ్యా నువ్వు. నేనేమైనా తప్పిపోయినా ఏమిటి దొరకడానికి" అన్నాడు రాజేష్.

"నువ్వు తప్పిపోలేదు. తప్పించుకుంటున్నావు" అంది అవతలి గొంతు.

"ఇంతకీ నీకు ఎవరు కావాలి?"

"నువ్వే."

"కానీ నువ్వెవరో నాకు తెలియదు."

"నేను తెలియదా? గతిగన్నారం నుంచి గడ్డి అన్నారాన్ని".

"చాలా విచిత్రంగా ఉన్నాయి మీ పేరు, మీ ఊరి పేరు. ఇదివరకు రేడియోలో మీరు కోరిన పాటలు కార్యక్రమంలో శ్రోతల పేర్లలో విన్నాను ఇలాంటి పేర్లు. మళ్ళీ ఇదే వినడం. ఇంతకీ మీరేం చేస్తుంటారు" ఆనందంగా అన్నాడు రాజేష్.

"ప్రస్తుతం నిన్ను వెతకడం తప్ప వేరే పనిలేదు నాకు."

"మళ్ళీ మొదటికొచ్చారు. ఇంతకీ ఎందుకు వెతకడం."

"నీ పెళ్ళాన్ని అడుగు చెబుతుంది."

"మాటలు మర్యాదగా రానీ. గౌరవం లేకుండా నీ పెళ్ళాం ఏమిటి?" కోపంగా అన్నాడు రాజేష్.

"నా చెల్లెలుకి నేను గౌరవం ఇచ్చేదేమిటి?" అంది అవతలి గొంతు.

"అయితే మీరు నాకు బావమరిది అవుతారు. మరి ఇంతకాలం ఇలాంటి పేరున్నవాడు తన బంధువర్గంలో ఉన్నట్టు రాధ ఎప్పుడూ చెప్పలేదే."

"ఓహో అది పేరు మార్చుకున్నదన్నమాట."

"పెళ్ళయినప్పటినుంచి అదే పేరు. అంతకుముందు సంగతి నాకు తెలియదు. ఒక్క క్షణం లైన్లో ఉండండి" అని అతనితో అని "రాధా మీ కజిన్ దూరపు బంధువు అనుకుంటాను. గడ్డి అన్నారం లైన్నో ఉన్నాడు" అన్నాడు రాజేష్ రాధవైపు తిరిగి.

ఆమె మాట్లాడకపోతే మీ అన్నయ్యతో మాట్లాడడానికేం?"

"అలాంటి పేరుగల అన్నయ్యలెవరూ నాకు లేరు" విసురుగా అంది రాధ.

"దూరపు బంధువు అయి ఉంటాడు. గుర్తుతెచ్చుకో."

"అక్కరలేదు. మీకు చాలా బంధుత్వాలున్నాయిగా. ఎన్నో భార్యకి ఎన్నో అన్నయ్యో ఈ అన్నారం"అంది వ్యంగ్యంగా.

"ఓహో అయితే ఈయన ఆవిడగారి బంధువు అన్నమాట."

"అబ్బ ఎంత గౌరవం ఆవిడగారికి" చివరి పదం నొక్కి పలుకుతూ అంది రాధ.

"నువ్వు ఉండవే బాబూ"అని భార్యతో అని "అయ్యా గడ్డి అన్నారంగారూ మీరు నిన్న టి.వి.చూసి మాట్లాడుతున్నట్టున్నారు."

"అందులో చూసాకే నీ సంగతి తెలిసింది. రెండు నెలలుగా దాని గురించి నీ గురించి వెతుకుతున్నాం. చూస్తే మర్యాదస్తుడిలా ఉన్నావు. ఇంత వెధవ పని చేస్తావా?" కోపంగా అన్నాడతను.

(మిగతా 12వ పేజీలో)

(9వ పేజీ తరువాయి)

"అది పొరపాటున జరిగింది."

"ఇంత దారుణానికి ఒడిగట్టి పొరపాటు అంటావా."

"అబ్బే పొరపాటు నాది కాదు. టి.వి. వాళ్ళది. వాళ్ళు చెప్పినట్టు ఆమె నా భార్య కాదు" ఖంగారుగా అన్నాడు.

"అంటే ఇంకా పెళ్ళిచేసుకోలేదన్నమాట."

"అసలావిడ ఎవరో నాకు తెలియదయ్యా బాబూ."

"ఓహో అవసరం తీరాక వదుల్చుకోవడానికి ట్రై చేస్తున్నావన్నమాట. నా సంగతి తెలియదు నీకు. ఇప్పటికే రెండు మర్డర్లు చేసాను. నిన్ను లేపెయ్యడం పెద్ద కష్టమేంకాదు."

"అయ్యా తమరు సినిమా వాళ్ళలా కథలు అల్లుకుపోవద్దు. ఈ విషయంతో నాకేమీ సంబంధం లేదు."

"నీ ఎడ్రస్ చెప్పు. నీకు సంబంధం ఉందో లేదో నేను వచ్చి తేలుస్తాను"కోపంగా అంది అవతలి గొంతు.

"చచ్చినా చెప్పను. చెబితే చస్తానని నాకు తెలుసు."

"నీ ఫోన్ నెంబర్ తెలుసుకున్న నాకు ఎడ్రస్ తెలుసుకోవడం కష్టమేమీ కాదు."

"అవునూ. ఇంతసేపూ నాకు తట్టనే లేదు. నా ఫోన్ నెంబర్ నీకెలా తెలిసింది" అయోమయంగా అన్నాడు రాజేష్.

"ఆలోచించండి టి.వి. వాళ్ళు ఇచ్చారు."

"వాళ్ళకెలా తెలుసు."

"నువ్వు ప్రోగ్రాం చూడగానే వాళ్ళ సెల్‌ఫోన్‌కి రింగ్ చేసి ఆవిడను నా భార్య అని ఎందుకు చెప్పారు. చంపేస్తాను అన్నావట కదా అపుడు నీ ఫోన్ నెంబర్ నోట్ చేసుకున్నారు. నేనిపుడు వాళ్ళని తీసుకుని నీ ఇంటికి వస్తున్నాను" అని ఫోన్ పెట్టేసాడు అతను.

ఒక పక్క భార్య పుట్టింటికి వెళ్ళడానికి సిద్ధమవుతోంది. మరో పక్క అన్నారం బెడద. అదీ 'ఆలోచించండి' టి.వి. వాళ్ళతో కలిసి వస్తాడు. వాళ్ళు ఆలోచించకుండా తన పరువుతీసేస్తారు. రాజేష్‌కి ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు. ఆలోచిస్తుంటే అతనికి అన్నారం మాటల్లో ఏదో అర్థంకాని విషయం ఉందనిపిస్తోంది. ఏమిటబ్బా అది. ఆ... తెలిసింది.

"టి.వి.లోని పాపకు కనీసం రెండేళ్ళు ఉంటాయి. మరి అన్నారం రెండు నెలలుగా వెతుకుతున్నానంటాడేమిటి. నాకేమీ అర్థం కావడంలేదు." మనసులో అనుకున్నాననుకుంటూ పైకే అనేసాడు.

"అన్నారం ఎలాగూ వస్తున్నాడుగా. మీకు అర్థమయ్యే భాషలో చెబుతాడు లెండి" అంది రాధ సూట్‌కేస్ తీసుకుని పిల్లలతో వెళుతూ. రాజేష్ ఆమెని ఆపడానికి ప్రయత్నించాడు కానీ ఆమె వినిపించుకోకుండా వెళ్ళిపోయింది.

ఆ కష్ట సమయంలో అతనికి మిత్రుడు సుబ్బారావు మెరుపులా గుర్తుకువచ్చాడు. ఇటువంటి పరిస్థితులలో తనకి సలహా చెప్పగలవాడు అతనొక్కడే. వెంటనే సుబ్బారావుకి ఫోన్ చేసాడు.

"హలో."

"హలో సుబ్బారావ్. నేను రాజేష్‌ని."

"నువ్వా. నిన్న రాత్రినుంచి చాలాసార్లు ట్రైచేసాను నీకోసం. ఎన్నిసార్లు ఫోన్ చేసినా ఎంగేజ్ వచ్చింది. రాత్రి టి.వి.లో..."

"ఆపరా బాబూ. నువ్వు మళ్ళీ మొదలుపెట్టకు. ఆవిడ నా భార్య కాదు. ఇంతకీ నేను ఇపుడు ఫోన్ చేసింది నీ సలహా కోసం".

"ఆవిడను పెళ్ళిచేసుకోవాలా వద్దా అనా."

"చంపేస్తాను పిచ్చిగా వాగితే. అసలు ఏం జరిగిందంటేనా దారిన నేను పోతుంటే ఆవిడ ఎవరో తన పాపను నాకు ఇచ్చింది. పాపం ఆ రోడ్డమీద నడవలేక ఇబ్బంది పడుతోందేమో అనుకుని వెర్రి వెధవలా ఆ పాపను అందుకున్నాను. ఆ టి.వి. వాళ్ళెక్కడ దాపురించారో నా ప్రాణానికి అది కాస్తా షూట్‌చేసి వాళ్ళిష్టం వచ్చినట్టు ప్రసారం చేసేశారు. అది చూసి నా భార్య నేనెంత చెప్పినా వినకుండా పుట్టింటికి వెళ్ళిపోయింది. ఈలోగా అన్నారం అని ఆ టి.వి.లో ఆవిడకు అన్నయ్యట నన్ను చంపేస్తానని బెదిరిస్తున్నాడు. నాకేం చెయ్యాలో తోచటం లేదు. ఏదయినా మంచి సలహా చెప్పి పుణ్యం కట్టుకోరా బాబూ."

"టి.వి.లో వాళ్ళు ఏదో చెబితే మాత్రం నీ భార్య అంత తేలికగా నిన్ను ఎలా అనుమానించిందిరా? అవునులే నీతో ఇంత క్లోజ్‌గా ఉన్న నాకే నిన్ను నమ్మచ్చా అనిపిస్తూ ఉంటుంది" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"ఒరేయ్ స్నేహితుడు కష్టాలలో ఉంటే ఇదేనా మాట్లాడే పద్ధతి" కోపంగా అన్నాడు రాజేష్.

"కోపం తెచ్చుకోకురా. నువ్వు చెప్పినదంతా నిజం అయితే ఇదేదో గూడుపుఠానీలా అనిపిస్తోంది. ఆ అమ్మాయి టి.వి.వాళ్ళ తాలూకేమో. ప్రోగ్రాం ఇంటరెస్టింగ్‌గా ఉండటానికి మధ్యలో ఇలాంటి వాళ్ళను ఏర్పాటుచేస్తారేమో" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"మరి ఈ అన్నారం ఎవరంటావు?"

"అదే అర్థం కావడంలేదు. సరే ఒక పని చెయ్యి. తిన్నగా పోలీస్ స్టేషన్‌కి వెళ్ళి లొంగిపో."

ఇవాళ మీ ఇంటి మీదుగా వస్తూ ఏమీ తెలియనట్టు మీ పక్కవాళ్ళను నీ గురించి అడిగితే నువ్వు ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయావని, నీకు ఒక రిజిస్టర్ కవర్ వచ్చిందని, అది ఖచ్చితంగా నీ భార్య పంపిన విడాకుల నోటీస్ అయి ఉంటుందని చెప్పారు.

"ఇదా నువ్విచ్చే బోడి సలహా. నేనేమైనా మర్డర్ చేసానా పోలీస్‌స్టేషన్‌లో లొంగిపోవడానికి" చిరాకుగా అన్నాడు రాజేష్.

"అదేదో సినిమాలో చూసానురా. తనని చంపుదామని ప్రయత్నిస్తున్న వారినుంచి తప్పించుకోవడానికి ఒక కారెక్టర్ పోలీస్‌స్టేషన్‌లో లొంగిపోతాడు."

"నేను లొంగిపోతానంటే మాత్రం ఏ నేరం కింద పోలీసులు అరెస్ట్ చేస్తారు. సినిమా అయిడియాలు కాకుండా బుర్రకి పదునుపెట్టి మంచి అయిడియా చెప్పరా బాబూ."

"సరే అయితే వెంటనే అజ్ఞాతంలోకి వెళ్ళిపో."

"పెద్ద పెద్ద నేరాలు చేసిన వాళ్ళు పోలీసులకి, శత్రువులకి దొరకకుండా అజ్ఞాతంలోకి వెళ్ళిపోతారు. నాకేం ఖర్మ."

"నువ్వు బతికి ఉండాలంటే ఇది తప్పదు. అన్నారావు ఎలాగూ నీ ఎడ్రస్ తెలుసుకుని నీ ఇంటికి వస్తాడు. ఇంటికి తాళం పెట్టి ఉంటే ఆఫీసుకి వస్తాడు. అపుడు ఎలా తప్పించుకుంటావు."

"అయితే ఇలా ఎన్ని రోజులు కనబడకుండా ఉండాలి?"

"ఆ మరీ ఎన్నో రోజులు అక్కరలేదు. నాలుగురోజులు ఆఫీసుకి శలవుపెట్టి ఎటో వెళ్ళిపో. నీకోసం తిరిగి తిరిగి విసుగొచ్చి వాడే పోతాడు. అంతగా మరి కొన్ని రోజులు పట్టేలా ఉంటే ఏ తాతకో బామ్మకో సీరియస్‌గా ఉందని 'టెలిగ్రాం ఇచ్చి శలవు పొడిగించుకోవచ్చు". 'అయితే ఈ శలవు రోజులలో మా అత్తగారి ఊరు వెళ్ళి ఎలాగోమా ఆవిడను తీసుకువస్తాను. అప్పటికి అన్నారం బెడద కూడా వదిలిపోతుంది."

"అదే పిచ్చి పనంటే. ఇదివరకు ఒకసారి నీ భార్య నీ మీద అలిగి ఇలాగే పుట్టింటికి వెళ్ళిపోతే కాళ్ళావేళ్ళాపడి తీసుకొచ్చావు. అసలు ఈ నాలుగురోజులూ ఎవరికీ కనబడకు. అన్నారావు, నీవాళ్ళు నీ గురించి వెతుక్కోవాలి. నువ్వేమైపోయావా అని నీ భార్య బెంగపెట్టుకుంటుంది. నువ్వు మాత్రం రోజూ నాకు ఫోన్‌చేసి ఇక్కడి పరిస్థితులు తెలుసుకుంటూ ఉండు." తన పథకం వివరించాడు.

"అబ్బ ఏం చెప్పావురా. నేను కనబడక అందరూ వెతుక్కుంటూ ఉండటం, నేను మాత్రం ఇక్కడి విషయాలు తెలుసుకుంటూ కులాసాగా రెస్ట్ తీసుకోవడం ఆ సీన్ ఊహిస్తుంటేనే థ్రిల్లింగ్‌గా ఉంది. సరే అయితే మరి నేను ఉంటాను" అని ఫోన్ పెట్టేసాడు రాజేష్ హుషారుగా.

* * *

రాజేష్ రోజూ సుబ్బారావుకి ఫోన్ చేసేవాడు. రోజులు దొర్లిపోయి చూస్తుండగానే వారం గడిచిపోయింది.

"ఏరా అన్నారావు పోయాడా?" ఆరోజు ఫోన్ చేసి అడిగాడు రాజేష్. "లేదురా. ఆ అన్నారం ఖడ్గ తిక్కన్నలా కత్తి దూసి మీ ఆఫీస్ చుట్టూ తిరుగుతూనే ఉన్నాడు. నేను వాడిని కలిసి రాజేష్‌కి ఈ విషయంతో ఏ సంబంధమూ లేదని చెప్పాను. కానీ వాడు వినిపించుకోలేదు. పోలీస్ కంప్లైంట్ ఇద్దామనుకున్నా నా వాలకం ఎలా కనిపెట్టాడో కానీ పోలీస్ స్టేషన్‌కి వెళితే నీ సంగతి తేలుస్తాను అని బెదిరించాడు. ఇంక మీ ఆఫీస్ విషయానికి వస్తే నీ పక్క సీటులో ఉండే చంద్రం ఆమధ్య ఎపుడో నువ్వు ఎవరో అమ్మాయితో థియేటర్ దగ్గర మాట్లాడుతుంటే చూసాడట. దాంతో నీకు మొత్తం ఎందరు భార్యలు ఉండి. ఉండవచ్చనే విషయంమీద మీ ఆఫీస్‌లో వేడివేడి చర్చలు జరుగుతున్నాయి. నేను అప్పటికే ముందే మీ మేనేజర్‌ని కలిసి విషయం అంతా వివరించి సహకరించమని కోరాను. కానీ ఈమధ్య నీకు ప్రమోషన్ వచ్చింది కదా. అందుకని నీ కొలీగ్స్ అంతా నీ మీద గుర్రుగా ఉన్నారు. వాళ్ళంతా కూడబలుక్కుని నీమీద విష ప్రచారం చేసారు. దానికితోడు అన్నారం కత్తి పట్టుకుని ఆఫీసు చుట్టూ తిరుగుతుండేసరికి మీ మేనేజర్‌కి బి.పి. పెరిగిపోతోంది. ఏ క్షణాన నిన్ను డిస్మిస్ చేస్తాడో చెప్పలేని పరిస్థితి."

"అయ్యబాబోయ్ ఇదేమిటిరా సమస్యలు తీరుతాయనుకుంటే ఇలా జరిగింది" ఏడుపు గొంతుతో అన్నాడు రాజేష్.

"అంతే కాదురా బాబూ. ఇవాళ మీ ఇంటి మీదుగా వస్తూ ఏమీ తెలియనట్టు మీ పక్కవాళ్ళను నీ గురించి అడిగితే నువ్వు ఎక్కడికో వెళ్ళిపోయావని, నీకు ఒక రిజిస్టర్ కవర్ వచ్చిందని, అది ఖచ్చితంగా నీ భార్య పంపిన విడాకుల నోటీస్ అయి ఉంటుందని చెప్పారు. ఆ 'ఆలోచించండి' టి.వి.వాళ్ళకి వేరే ప్రోగ్రాములు లేవో, నీ పక్కింటివాళ్ళు ఉప్పందించారో కానీ నీ గురించి ఎంక్వైరీ చేస్తున్నారుట. ఇద్దరు స్త్రీలను వివాహమాడి 'ఆలోచించండి' టి.వి. బయటపెట్టిన నిజంతో పరారయిన వ్యక్తిగా నిన్ను టి.వి.లో ఎపుడు చూపిస్తారా అని నీ పక్కింటివాళ్ళు ఆత్రుతగా ఎదురు చూస్తున్నట్టు వాళ్ళ మాటల వలన నాకు అనిపించింది" అన్నాడు సుబ్బారావు.

"అయితే నన్ను ఏం చెయ్యమంటావురా?"

"నాకు ఏం తోచడంలేదు. నువ్వు ఇలాగే అజ్ఞాతంలో కంటిన్యూ అయిపోవడమే బెటరేమో అనిపిస్తోంది" నెమ్మదిగా అన్నాడు సుబ్బారావు.

"దుర్మార్గుడా చచ్చు సలహా ఇచ్చి నన్ను కష్టాల్లోకి నెట్టి ఇలా కంటిన్యూ అయిపోమంటావా. అవకాశం రానీ నీ సంగతి చెపుతాను" అని విసురుగా ఫోన్ పెట్టేసాడు రాజేష్.

ఇది జరిగిన కొన్ని రోజులకి బాగా మాసి, చిరిగిన బట్టలు, పెరిగిన గడ్డం, లోతుకు పోయిన కళ్ళతో పిచ్చివాడిలా ఉన్న ఒక వ్యక్తి సూట్‌కేస్‌తో హడావుడిగా వెళుతున్న అతన్ని ఆపి "నీకెందరు భార్యలు?" అని అడిగాడు. అతని పిచ్చి వాలకం చూసి సమాధానం చెప్పకుండా వెళ్ళిపోతున్న సూట్‌కేస్ వాలాని వదలకుండా అతని వెనకే వెళుతూ "ఈ రోజులలో కనీసం ఇద్దరు పెళ్ళాలు లేకపోతే ఎలా చెప్పు? నాకు చక్కగా ఇద్దరు భార్యలు, ఒక అన్నారం ఉన్నారు. అందరూ నా గురించి వెతుక్కుంటున్నారు. కానీ వాళ్ళకి నేను కనబడినట్టు చెప్పకు. నేను కొన్ని రోజులు అజ్ఞాతంలో ఉండి వస్తానేం" అని తనలో తనే నవ్వుకుంటూ పక్క వీధిలోకి వెళ్ళిపోయాడు. ★